

PRIMIM LA REDACȚIE

Regăsesc în nr. 1—2/1992 al revistei «Teatrul azi» chestionarul pe care l-ați inițiat, dacă nu mă înșel, în nr. 6/1990. Mărturisesc că, dacă nu am răspuns atunci întrebărilor, a fost din cauza neconcordanței datei de apariție a revistei cu data la care aceasta este găsită. O fac acum cu speranța că răspunsurile vă interesează în continuare.

Revista o cumpăr de la un difuzor particular din piața Rosetti; totuși, unele numere din 1991 îmi lipsesc. Zilele acestea, de exemplu, am găsit nr. 1—2/1992, nr. 1 al suplimentului «Avanscena», dar și nr. 12/1991. Există, deci, un dezechilibru în difuzarea revistei, ceea ce face ca ea să se situeze oarecum în urma evenimentelor. Apariția ei este bine să fie anunțată prin presă.

Din peisajul publicisticii teatrale urmăresc cronică săptămânală din «România literară» precum și rubricile teatrale din «România Liberă» și suplimentul cultural al ziarului «Cotidianul».

nul». Mă interesează, însă, foarte mult cartea de teatru, studiile critice și amintesc aici una dintre cărțile semnificative apărute în ultimii doi ani, poate singura, Drumul spre Ithaca, autor Marian Popescu.

Fiind singura publicație de specialitate, revista «Teatrul azi» cred că trebuie să creeze imaginea reflectării teatrului românesc în mișcarea teatrală a lumii. Lucrul care mi se pare important de spus este acela că revista reușește să fie unitară ca stil și o prezență deosebită prin grafica Adrianei Grand. Printre numele pe care le apreciez se află: Cristina Dumitrescu, Marian Popescu — «Oglinzi paralele», Valeriu Moisescu — «Însemnări contradictorii», Sergiu Anghel — «Civilizația imaginii», Dumitru Solomon — «Antiteze», Alice Georgescu.

M-ar bucura să aveți o pagină distinctă a tinerilor artiști români — regizori, actori, scenografi. Totodată, este bine să continuați pe linia portretelor și a dialogului amplu, reprezentativ pentru fiecare număr. Cronicile dramatice, deși apar cu întârziere, ar trebui nu doar să constate, dar să și analizeze trecerea de la text la spectacol. Un act teatral nu este doar spectacol, ci și construcție, punere în unitate a elementelor scenice, or acest lucru în cronici îl putem descoperi.

Nu am socotit niciodată cit de des merg la teatru. Pentru mine a merge la teatru nu reprezintă un act domestic, de sfârșit de săptămână. Nu cred în teatrul care vine ca o comparație, ci în teatrul care strigă, neliniștește, naște indoiala, dar și credința.

Deși urmăresc și programele celorlalte teatre bucureștene, sînt legată foarte mult de Teatrul «Bulandra», unde am văzut regia prima dată un spectacol (în copilărie), Elisabeta I în regia lui Liviu Ciulei.

Sînt interesată, astăzi, de spectacolele de sinteză a artelor, de cuprindere regizorală, în care fiecare element (scenografie, mișcare scenică, lumini, sunet) participă la semantica spectacolului, naște ideea.

Revista «Teatrul azi» poate contribui la înviorarea vieții teatrale românești în măsura în care cei ce slujesc teatrul se regăsesc, prin creația lor, în paginile sale. De asemenea, cred că nu trebuie să faceți concesii pe criterii de accesibilitate, revista nu trebuie să atragă ca un magazin ilustrat, ci să dăruiască, să fie un reper valoros al vieții teatrale. Și, de altfel, pe acest drum ați pornit deja. Intenționez să mă abonez la revistă. Mă numesc Lulia Macarie și sînt studentă în anul II la Facultatea de Publicistică a Universității «Titu Maiorescu», Bulevardul Timișoara nr. 29, scara B, bl. F, et. 5, ap. 18, sector 6, București.

Vă mulțumesc.

SĂPTĂMÎNA TEATRULUI SCURT ORADEA — ROMÂNIA

INSPECTORATUL PENTRU CULTURĂ AL JUDEȚULUI BIHOR TEATRUL DE STAT ORADEA PREFECTURA JUDEȚULUI BIHOR

organizează

concurs de creație dramatică — destinat piesei scurte

Scopul concursului este stimularea creației dramaturgice originale destinate FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL DE TEATRU SCURT, prestigioasa manifestare de la Oradea — România.

Premii oferite sînt:

I 50.000 lei

II 30.000 lei

III 20.000 lei

Organizatorii nu sugerează o tematică anume, libertatea de opțiune și absența oricărei forme de cenzură avînd drept scop stimularea creativității. Criteriul nostru de apreciere va fi unul de ordin estetic.

Lucrările vor fi trimise pe adresa: Teatrul de Stat Oradea, Piața Teatrului nr. 2, cod 3700, cu mențiunea «pentru concursul de creație originală teatru scurt», pînă la data de

15 octombrie a.c. (data poștei).

Lucrările vor fi citite și apreciate de un juriu alcătuit din critici, secretarul literar al teatrului, regizori, actori.

Rezultatele concursului vor fi anunțate în jurul datei de 1 decembrie 1992.

Piesa careia i se va decerna premiul I va fi montată de Teatrul de Stat din Oradea, gazda Festivalului Internațional de teatru scurt, celelalte urmînd a fi recomandate teatrelor interesate.

De asemenea, organizatorii vor face tot posibilul să tipărească piesele în colecția «Teatru scurt».

Concurenții sînt rugați să înscrie pe prima pagină a piesei un motto, pe care îl vor trece și în plicul închis ce va însoți piesa, împreună cu numele și adresa. Acest plic se va deschide de către plenul juriului numai după desemnarea cîștigătorilor.

DIN PARTEA ORGANIZATORILOR,
DIRECTORUL TEATRULUI DE STAT ORADEA
MIRCEA BRADU

* Piesă scurtă, în accepțiunea organizatorilor, înseamnă o piesă însumînd maximum 30 de pagini, reprezentarea ei urmînd a nu depăși o oră.